

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-244/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlangi Fellner i Vlahe Bassegli Gozze, članova vijeća, te više sudske savjetnice-specijalistice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja JS iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Pocrnić i Rufati j.t.d. Zagreb, Ulica Nikole Tesle 15, OIB: 64698589107, protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, radi donošenja pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku, na sjednici vijeća održanoj 12. veljače 2026.

r i j e š i o j e

- I. Upravni spor se obustavlja.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 22. listopada 2025. godine ovom Sudu podnio tužbu u kojoj navodi da je 11. travnja 2025. godine podnio zahtjev Odjelu za gospodarske djelatnosti i rad, Sektoru za gospodarstvo, poduzetništvo, turizam i investicije, Gradski ured za gospodarstvo, ekološku održivost i strategijsko planiranje Grada Zagreba, kojim je zahtijevao podatke iz upisnika ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju i to za Ugostiteljski objekt - caffe bar naziva P u [adresa].
2. Službenik za informiranje je zahtjev tužitelja odbio rješenjem, klasa: 008-02/25-002/153, urbroj: 251-02-02/008-25-2 od 26. lipnja 2025. godine.
3. Nadalje, tužitelj je žalbu na naprijed navedeno rješenje prvostupanjskog tijela od 26. lipnja 2025. godine izjavio dana 16. srpnja 2025. godine međutim da tuženik - Povjerenik za informiranje do dana podnošenja tužbe nije donio, niti dostavio rješenje o žalbi poradi čega je tužitelj pokrenuo ovaj predmetni upravni spor. Tužitelj predlaže stoga, usvojiti tužbeni zahtjev, naložiti tuženiku donošenje odluke po žalbi tužitelja uz naknadu troškova spora (koji u tužbi nisu specificirani).
4. Tuženik u odgovoru na tužbu tužitelja navodi da je u žalbenom postupku donio rješenje, klasa: UP/II-008-07/25-01/664, urbroj: 401-01/04-25-9 od 22. listopada 2025. godine te da je isto rješenje dostavio Gradu Zagrebu te isto uručiti tužitelju u skladu s odredbom članka 121. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUP). Tuženik pojašnjava da je istog dana prvostupanjsko tijelo dostavilo spise predmeta povodom ukupno šest tužiteljevih žalbi

te isto tako da je dostavilo i spise predmeta povodom ukupno osam žalbi tužitelja PC i jedanaest žalbi tužitelja DLj te da je uvidom u sve žalbe utvrđeno da se svi dostavljeni spisi temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi obzirom da su se sve navedene osobe Odjelu za gospodarske djelatnosti i rad, Sektoru za gospodarstvo, poduzetništvo, turizam i investicije Gradskog ureda za gospodarstvo, ekonomsku održivost i strategijsko planiranje pri prvostupanjskom tijelu obratile zahtjevima za dostavom podataka o ugostiteljskim objektima i obavljanju ugostiteljske djelatnosti. Stoga je tuženik na temelju odredbe članka 44. ZUP-a zaključkom spojio sve predmete u kojima je ovdje tužitelj podnio žalbe te je tako rješenjem od 22. listopada odlučeno o svih šest tužiteljevih žalbi. Napominje da je prvostupanjsko tijelo zahtjev tužitelja odbilo pozivom na odredbu članka 23. stavak 6. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13., 85/15. i 69/22., dalje ZPPI) pritom uzimajući u obzir da iz tužiteljeve žalbe proizlazi da je zatražio dostavu podataka iz upisnika čije je vođenje uređeno Pravilnikom o upisnicima ugostiteljskih objekata i o upisnicima o pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i seljačkom domaćinstvu ("Narodne novine", broj: 5/08. i 85/15.). U žalbenom postupku da je trebalo prvenstveno utvrditi predstavlja li predmetno tužiteljevo traženje uopće zahtjev za pristup informacijama, sukladno odredbama citiranog Zakona, a ukoliko jest, može li se predmet traženja podvesti pod definiciju informacija ili članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona. Napominje da to nije bilo moguće utvrditi temeljem akata u spisu predmeta koje je dostavilo prvostupanjsko tijelo pa su 2. rujna 2025. godine službenici tuženika pristupili u prostorije prvostupanjskog tijela s ciljem utvrđivanja prethodno navedenih činjenica, o čemu da svjedoči bilješka u spisu, te je navedenog dana tuženik utvrdio relevantne činjenice i okolnosti slučaja. Napominje da se nakon uložene žalbe tužitelj u ovom predmetu nije interesirao o statusu rješavanja žalbi, niti je njihovo rješavanje požureno. Ističe da je tužitelj povezan s drugim tužiteljima i to PC i DLj, s obzirom da su se sve tri navedene osobe istom tijelu se obratile sa zahtjevima kojima se traže isti podaci za različite ugostiteljske objekte. Ističe i to da su navedene osobe sve zahtjeve i žalbe podnijele samostalne, dok su za podnošenje tužbi zbog neodlučivanja tuženika u zakonskom roku angažirali odvjetnike, što je rezultiralo velikim brojem podnesenih zahtjeva i izjavljenih žalbi pa se nameće zaključak da je cilj tužitelja zapravo pribavljanje isključivo financijske koristi iz Državnog proračuna na temelju troškova postupka. Tuženik se pozvao ne odredbu članka 147. stavak 8. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. – dalje u tekstu: ZUS) kojim je propisana posljedica zlouporabe prava stranaka. Napominje da svi navedeni tužitelji u svojim podnescima nisu tražili primjenu odredbi ZPPI-a, već koriste sve procesne mogućnosti koje su istim Zakonom propisane, uključujući i pravo na pokretanje upravnog spora. Stoga predlaže Sudu u odnosu na tužbe svih tri tužitelja postupiti sukladno članku 107. stavak 1. ZUS-a, odnosno odbiti tužbeni zahtjev kao i naknadu troškova.

5. Odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju po opunomoćeniku koji se o istom očitovao podneskom od 11. studenoga 2025. godine predlažući spajanje spisa pod poslovnim brojem: Us II-241/2025., Us II-242/2022., Us II-243/2025, Us II-244/2025., Us II-245/2025 i Us II-246/2025 obzirom da se temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi. Navedeni podnesak tužitelja dostavljen je tuženiku u skladu s odredbom članka 6. ZUS-a.

6. Tužitelj se podneskom od 26. siječnja 2026. godine očitovao na način da ističe, a imajući u vidu da je tuženik tijekom predmetnog upravnog spora, postupio prema tužbenom zahtjevu tužitelja, donijevši rješenje o žalbi, ne proširuje tužbeni zahtjev na novu odluku (članak 100. stavak 1. ZUS-a) te predlaže Sudu obustaviti predmetni

upravni spor, sukladno članku 103. stavak 1. ZUS-a i naknaditi tužitelju troškove upravnog spora i to trošak sastava tužbe i to: podnesak od 8. studenoga 2025. i podnesak od 25. siječnja 2026. godine sve po 1.000,00 € uz pripadajući PDV od 25% ili ukupno 3.750,00 €.

7. Sukladno odredbi članka 25. stavak 1. ZPPI-a protiv rješenja tijela javne vlasti može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, dok je prema stavku 3. istog članka Zakona propisano da je Povjerenik dužan rješenje o žalbi donijeti i dostaviti stranci putem prvostupanjskog tijela najkasnije u roku od 60 dana od dana predaje uredne žalbe.

8. Neprijepornim proizlazi da tuženik nije odlučio o žalbi tužitelja u propisanom roku, međutim tuženik je tijekom upravnog spora u cijelosti postupio po tužbenom zahtjevu obzirom da je odlučio o žalbama tužitelja pa tako i o žalbi na rješenje od 26. lipnja 2025. godine, te tužitelj nije proširio tužbeni zahtjev na novu odluku.

9. Imajući u vidu sve naprijed navedeno prema ocjeni ovog Suda stekli su se uvjeti za primjenu odredbe članka 106. stavak 1. točka 2, u vezi članka 103. stavak 1. ZUS-a, slijedom čega je Sud predmetni spor obustavio na temelju odredbe članka 106. stavak 1. točka 2. u vezi članka 103. stavak 1. ZUS-a (točka I. izreke).

10. Tužitelj je podneskom od 25. siječnja 2025. godine zatražio troškove spora. Iz odgovora na tužbu tuženika proizlazi da je tužitelj pokrenuo ukupno šest upravnih sporova, prethodno dakle šest žalbenih postupaka, sve zbog šutnje tuženika u žalbenom postupku, a povezano s brojnim zahtjevima za pristup podacima koji prema stavu tuženika nisu gotove informacije iz članka 5. stavak 1. točka 3. ZPPI-a. Stoga i ovaj Sud nalazi da tužitelj svojim ponašanjem (podnošenjem istovrsnih zahtjeva u više žalbenih postupaka i upravnih sporova) zlorabi svoja procesna ovlaštenja iz kojih razloga shodno članku 147. stavak 8. ZUS-a nema pravo na naknadu troška, slijedom čega je nadalje, na temelju odredbe članka 148. stavak 2. ZUS-a zahtjev tužitelja za naknadom troškova spora odbijen, kao pod točkom II. izreke.

U Zagrebu, 12. veljače 2026.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.